

ROBERT PELLICER

Una vida exemplar

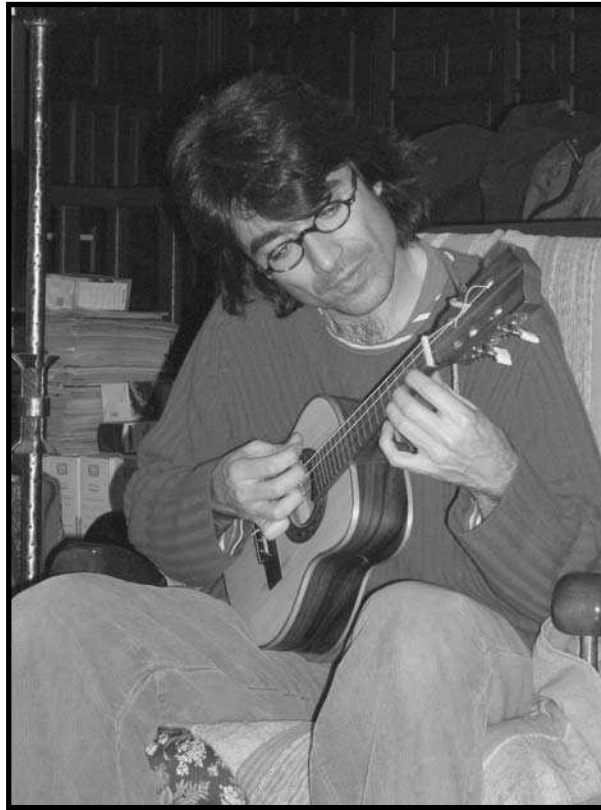
Ramon Manent i Folch

Nit. Déu els cria i ells s'ajunten. Tenia 35 anys i molta feina per fer. I molta feina feta. Després de tres anys llargs de lluitar contra la malaltia amb un coratge i una alegria exemplars, en Robert ens ha deixat.

Tots els qui varem tenir la sort d'haver-lo conegut sentim la seva pèrdua amb un dolor difícil de suportar. Era una gran persona i un amic intens, dels qui no paren per fer feliços als seus amics i persones estimades. En l'acte de comiat, la sala del tanatori de Torroella de Montgrí va quedar molt petita per acollir la multitud que va voler acomiadar-se'n. Mestres, companys del seu ofici que tant estimava, antic alumnes, nois i noies de l'esplai on va desenvolupar la seva profunda tasca educativa, monitors d'esplai, músics, cantadors, familiars i molt amics, es van aplegar a dintre i fora del local per acomiadar amb les seves cançons i paraules senzilles al qui va ser un mestre en el mes ple sentit de la paraula.

«És que en Robert va ser qui ens va ensenyar a viure...» em deia entre llàgrimes un noi del qui havia fet campaments amb ell a Llanars, a la muntanya.

Robert Pellicer i Viader, nascut a Belcaire d'Empordà el dia de Santa Caterina de 1974, va viure sempre mogut pels mes nobles ideals i amb una gran il·lusió per a tots els seus projectes i afanys. Entusiasta, imaginatiu, bromista i bona persona tenia una capacitat innata per a despertar amistat i crear amb tota naturalitat ambients de cordialitat i alegria. Els seus

coneixements musicals i la seva saviesa pedagògica el feien ser un mestre admirat i molt estimat dels seus alumnes. Tenia un do i el va saber desenvolupar: educar i instruir divertint.

El seu recorregut està ple d'activitats i realitzacions plenes d'interès: Per sobre de tot mestre i músic, amb els estudis acabats de professor de piano i saxo; de ben jove ja, fundador de grups d'animació i cercaviles (Els Xiquets d'en Pep i Triptrup), tocant la guitarra, l'acordió cromàtic, el saxo, la flauta i el *whistle*; Clown en solitari o bé formant el clàssic tàndem tontosavi amb el seu inseparable amic Tonet; constructor casolà d'instruments musicals amb materials reciclats (un contrabaix amb la bufeta

d'un porc!!!, per exemple); fundador i ànima del grup Trifòlium de música folk; músic de jazz amb la Selva Big Band, Uaha, Wonderfull baby doll, Adele and her blues band i Latin Ska Jazz; cantaire coral amb el Cor de la Universitat de Girona i cantador tradicional i de taverna amb Els Tres de Xauxa, el Cor de l'Aula i La Mata de Jonc; fundador –ja en plena malaltia– de l'incipient i prometedor grup TripTrapTrup de polifonia tradicional per a mainada; animador incomparable de vetllades d'esplai, de focs de camp i de trobades de cantadors; deixa un grapat de discos donant mostra del seu bon gust i força com a sonador amb el saxo, la flauta, el *whistle* i cantant i com a autor de temes d'una delicada bellesa («Aigua avall», «Argentina» i

«Vals Circu»); confecciona cançons amb un extens repertori per a mainada, joves i adults; s'endinsa amb èxit en la informàtica, la fotografia i l'enregistrament sonor. I per acabar, ens deixa com a llegat, un treball de recerca sobre la cançó a l'Empordà on repassa, estudia i enregistra amb la seva veu i el seu estimat cavaquinho una selecció interessantíssima de l'*Obra del Cançoner Popular*. També un vídeo documental en procés sobre la matança del porc —com lamentava que aquesta tradició es trobi en vies d'extinció! — que és inacabat però que de segur pot ser d'una gran utilitat pedagògica i divulgativa.

Com a mestre, tenia una capacitat prodigiosa per a organitzar activitats i treballs que engresquessin a fons als nens i nenes i els fessin rumiar i reflexionar per a què s'espavilessin i fossin ben lliures d'opinió, de criteri i de pensament, de responsabilitat en fi. Una noblesa innata —d'origen familiar— dominava el seu tarannà. El seu menyspreu per l'egoisme, per la malícia i per la mentida en qualsevol de les seves formes es manifestava sempre amb fermesa així que apareixia ni que fos una petita ombra d'aquests lletjos defectes. Era un ànima de vol elevat.

Una últim detall manifesta fins a quin punt va saber viure amb valentia els darrers temps de la malaltia: essent col·laborador habitual de la revista *El Castell*, de Bellcaire, on a cada número hi publicava una cançó amb la corresponent explicació sobre el seu context i peculiaritats, va aprofitar la darrera entrega —«Qualsevol nit pot sortir el sol»— per acomiadar-se del poble i del món en general amb tota serenitat. Ho deia així: «Avui us presento la meua última cançó, a partir d'ara cedeix la secció per causes majors? per si algú la vol continuar. Si em permeteu la llicència no en faré cap comentari ni us posaré la partitura, la lletra és prou clara i sota d'aquesta hi ha un [link](#) que us portarà a un vídeo fantàstic de la cançó on hi sentireu la cançó acompanyada

ADÉU A BEL CERDÀ

En el moment en què tancàvem el sumari d'aquest número de CARAMELLA, ens arribava des de Palma la trista notícia de la mort de Bel Cerdà, fundadora i catalitzadora de la històrica formació mallorquina Sis Som.

En els darrers anys, molta gent l'ha coneguda com a cuinera i propietària del restaurant Singular en el carrer Montenegro, al seu estimat barri de Sa Llonja. En el proper número li dedicarem l'espai que la seua rellevància mereix i analitzarem en detall les seues aportacions en l'àmbit de la música i la cultura popular.

d'unes imatges genials. Només vull que gaudiu d'aquest tema que va escriure Jaume Sisa com jo he gaudit del món en general i, especialment, del món de la música. Gràcies! Sigueu feliços tant com pugueu!!!

I per mi no patiu, estigueu molt tranquils, que ja no me'n sento.»
Robert Pellicer

Per voluntat seva els seus familiars més pròxims, varen dipositar les seves cendres molt a prop de l'ermita de Santa Caterina, al Montgrí, la muntanya que coneixia pam a pam i que estimava de debò. A l'aplec que s'hi celebra cada any i al qual ell sempre hi acudia amb els seus amics, el seguirem recordant fent la mateixa festa que ell sempre hi va fer: foc a terra, arròs negre, amanida, carn a la brasa, beure, enraonar, riure i cantar.

Que descansi en pau i que el seu bon exemple no es perdi en l'oblit.

DISCOGRAFIA

- 1997. *Que giri rodó* (K7) Cançons d'esplai per a adolescents. Global.
- 2000. *Latin Ska Jazz*. B-48740/2000
- 2002. *Adele an her blues band*. GI-1519-2002
- 2004. *Disc avall*. Trifolium. GI-442-2005
- 2008. *Nos amb Nos*. Els tres. Afònix 2008
- 2009. *El Cançoner popular a Espolla*. Els tres de Xauxa i altres grups (Cançoner i CD)
- 2010. *Cantallops. Cançons de tradició oral*. Els tres de Xauxa i altres grups (Cançoner i CD)

